

EN TRAPPESTEN VED RANDLEV KIRKE

af Arne Noe-Nygaard

Umiddelbart op til vestenden af Randlev Kirke i Østjylland findes der på kirkegården nogle lave trin af natursten. Et af disse trin er sammensat af to symmetriske sten, der grænser op til hinanden. Begge sten er 120 cm på den lange led og ca. 50 cm på den korte led. Bjergarten er en amfibolitisk gnejs.

Man opfatter straks stenene som sammenhørende på grund af deres indbyrdes ensartethed, - men så er det, at en geolog et øjeblik studser. Der er jo ikke simpelt hen tale om en sten, som en stenhugger har flækket. I så fald ville en ribbe (forhøjning) modsvares af en en rille (fordybning), og det er ikke det vi ser. Det ses måske tydeligst på det sted i begge sten, hvor tre ribber krydser hinanden.

Min forklaring på fænomenet er denne: En fritliggende istidsblok af en gnejsbjergart er i sin tid blevet frostsprængt på et skørt sted i stenen, og dens to halvdele har åbnet sig til hver sin side, måske er de endda faldet helt fra hinanden. De nyblottede flader er begge blevet udsat for forvittringsprocessernes angreb med samme styrke. Da de er dannet på samme tid, har de opnået at få samme opløsningsmønster.

Naturkløvet sten ved Randlev kirkes vestende. Foto: Poul Pedersen, Århus.

Da de to sten stammer fra den samme udgangsblok, må de have ligget umiddelbart i hinandens nærhed, da de senere blev samlet ind til kirkebyggeriet. De har åbenbart - stadig som et par - netop passet til trappetrinnet.